

10211

21

1736, 18

FACULTATIS JURIDICÆ
 DECANUS,
 JO. PHILIPPUS
 Streit, J.U.D.

EMINENTISSIMI AC CELSISSIMI PRINCIPIS
 ELECTORIS MOGUNTINI CONSILIA-
 RIUS REGIMINIS,

AD AUDIENDAM LECTIONEM CURSORIAM
ad L. in civilem. 2. Cod. de furt.

ET
 DISSERTATIONEM INAUGURALEM
AD DIEM XXII. FEBRUAR. M DCC XXXVI.
 LECTOREM BENEVOLUM HUMANISSIME
 INVITAT.

ERFORDIÆ,
 Typis JOH. CHRISTOPH. HERINGII, Acad. Typogr.

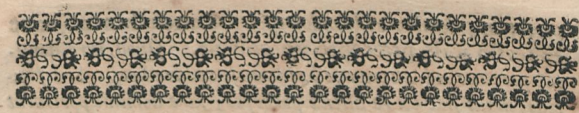
FACULTATIS IURIDICAE
DECANUS
JO. PHILIPPUS
JURIS D.

LEVENTISSIMO AC CELEBRISSIMO PRINCIPIS
ELECTORIS MOGUNTINI CONSILII
SUI REGIARII
AD REDIGENDUM ELECTORIS CURSORIAM

DISSERTATIONEM IN AUREAM
LECTOREM BENEDICTUM HUMANNUM
IN HANNOVERA

MDCCCLXXII

Prin cipia tam communia, quàm propria, & propria tam universalia, quam particularia, ex quibus jurisprudentia conclusiones suas deducit suggerit textus in §. 3. *inst. de justit. & jur.* ubi tria recensentur juris præcepta: *Honestè vivere: alterum non ledere: suum cuique tribuere.* Principiis enim his, non jurisprudentia tantùm, sed omnes reliquæ scientiæ morales iisdem utuntur, tanquam lumine naturæ perspicuis, ac plerumque conclusiones suas ultimò ex iis colligunt. Sic v. g. edicit jurisprudentia, *Deum colendum, parentes honore prosequendos, obedientiam iis exhibendam esse, quibus potestas imperandi assidet.* Conclusiones has ex primo juris præcepto sic deducit: *id agendum nobis, quod honestatis laudem vitæ nostræ conciliat. Sed cultus Dei, honor parentum, obedientia, superiorum præceptis intenta, honestatis laudem vitæ nostræ conciliant: ergo Deus à nobis colendus, Parentes honore prosequendi, obedientia legitimis superioribus existenda.* Sic quoque enunciat jurisprudentia, *furtum gravi pœna plectendum esse.* Conclusionem hanc ex secundo juris præcepto sic colligit. *Actus, quo graviter offenditur Respublica, ac disciplina ejus, meretur gravem pœnam, sed furtum est actus, quo graviter offenditur Respublica, ac disciplina ejus: ergo meretur gravem pœnam.* Sic etiam decernit jurisprudentia: *fructus, malâ fide ex re*
) (2 per-

perceptos, domino reddendos esse. Conclusionem hanc ex tertio juris præcepto ita colligit. Quod jure domini pertinet ad alterum, id eidem est reddendum. Sed fructus, malâ fide ex re alienâ percepti, jure domini pertinent ad alterum: ergo eidem sunt reddendi. Certè principium proprium & universale jurisprudentiæ stat in sequenti axioma: *Legi justæ obtemperandum est, dum obligatione ejus non solvimur.* In hoc principio tota nititur jurisprudentia, ad quod omnia reducuntur. Si inquiras, cur fur manifestus plectatur poenâ quadruplî? non aliam responsionem feres, nisi, quia poenam hanc lex determinat. Si postules, cur homo, pretii participandi gratiâ seipsum vendens, libertate cadat? redit antiqua cantilena, quia in poenam improbitatis lex eidem libertatem adimit. In hoc itaque principium omnes ferè conclusiones juris resolvuntur. Sic sine quo lex usucapionem non vult procedere, sine eo non confert dominium, sed absque bonâ fide lex usucapionem non vult procedere: ergo sine hanc non tribuit dominium. Sic detinens rem furtivam, vel alienam tenetur eam restituere Domino sine pretio. per *L. in civilem 2. Cod. de furtis.* Quicumque enim habet rem alienam, quamvis optimâ fide illam hætenus tenuerit, putans esse suam, simul atque tamen cognoverit esse alienam, tenetur ad ejus restitutionem, primâ opportunitate; non enim potest retinere rem alienam invito domino; hinc lex concedit domino vindicationem rei suæ, ubicunque ea fuerit, sine pretio. *L. Mater. 3. L. si mancipium 23. Cod. de rei vind. nisi in ejus utilitatem versum probetur. L. 65. pr. ff. d. r. & L. si pretium 19. Cod. de procurat.* aliàs enim rem aliquam furto subtractam vindicans,

cans, non tenetur offerre pretium. *d. L. 23. cum emptor rem suam emere non possit. L. 16. ff. de contrab. empt.* Si verò eam ulterius detineat, habitâ restituendi opportunitate: incipit esse possessor malæ fidei, & obligari non solum ratione rei acceptæ, sed etiam, ratione iniquæ detentionis, quæ æquivalet iniquæ acceptioni, & cum talis in mora sit, tenetur ad restitutionem, etiamsi res casu perierit. Attamen bonæ fidei possessor, si eam interim consumpserit vel alienaverit, id duntaxat tenetur restituere, quo inde factus est locupletior, secundum communem DD. opinionem, quia solum tenetur ratione rei acceptæ, quæ cum non amplius apud illum, cessat quoque cum ea ejus obligatio. Hinc sequitur, quod, si istas bona fide emerit, & deinde eodem pretio, vel minoris bonâ fide vendiderit, ad nihil teneatur, si vero plus vendiderit, ita ut rem familiarem auxerit, teneatur solum restituere illud auctarium. Et si eam dono acceperit, & vendiderit, teneatur restituere pretium, nisi forte illud insumpserit in lusum, vel largitiones, ita ut ex eo non sit factus locupletior, scilicet, si alioquin talia impendia facere non constituerat, si enim jam decreverat, vel si necessarium erat impendere, quamvis illius rei pretium non obtigisset, jam pepercit rebus suis, quas impendisset, & sic censetur locupletior factus. Unde tenetur, quatenus rebus suis, insumendo aliena, pepercit. Porro sequitur, quod si eam bonâ fide donaverit, non donaturus aliam similem, vel dissimilem, si hanc non habuisset, non teneatur ad quidquam, quia non est factus ditior. Secus est, si aliam ex suis erat donaturus: quia tunc pepercit rei suæ, donando alienam,

nam, & ita compendium ex re aliena fecit. Si in-
super quærat, utrum possessor bonæ fidei teneatur
fructus perceptos restituere? Resp. quod teneatur re-
stituere omnes fructus, qui apud illum extant, modo
non sint fructus meræ industriæ, fructus enim hoc
ipso, quo proveniunt ex re alterius, cedunt in hujus
dominium. §. si Titius seq. *inst. de rer. divis.* Illi verò
non sunt restituendi, ne quidem à malæ fidei posses-
sore. Si verò fructus non extent, & tamen factus sit
locupletior, tenetur, quatenus locupletior: sive isti fru-
ctus fuerint naturales, sive mixti. *Covar. lib. 1. variar.*
cap. 3. n. 6. & alii passim. Quia fructus debentur do-
mino, detractis expensis; in locum autem fructuum
succedit eorum pretium, quâ parte eo factus est ditior.
In quibusdam tamen tribunalibus fructus mixtos non
extantes, etsi inde factus sit locupletior, judicari non
esse restituendos, refert *Covarr. lib. 1. var. cap. 3. n. 6.*
quæ etiam est multorum jurisperitorum sententia, ut
ibidem docet, eidemque videtur favere §. si quis à non
domino. *inst. de rer. divis. si quesitum 40. ff. de acquir. rer.*
dom. contrarium tamen alii dicunt esse verius, per tex-
tum si & me & Titium 32. ff. si certum petat. intelligunt-
que sententiam priorem de eo casu, quo non factus
est locupletior. Variæ aliæ circa hanc materiam oc-
currunt quæstiones: Utrum, si quis emerit rem furti-
vam bonâ fide, teneatur eam domino reddere, an ve-
rò possit dissolvere contractum, recepto pretio? U-
trum si quis dubitet, an res sit aliena, possit eam acci-
pere, retinere, alienare? Cui bona, quorum dominus
ignoratur, sint restituenda? Et aliæ, quas occasione di-
ctæ si incivilem. 2. *Cod. de furti ex cathedra resolver*

NO.

NOBILIS ET CLARISSIMVS
DOMINVS
HENR. CHRISTOPHORVS
BERTVCHIVS,

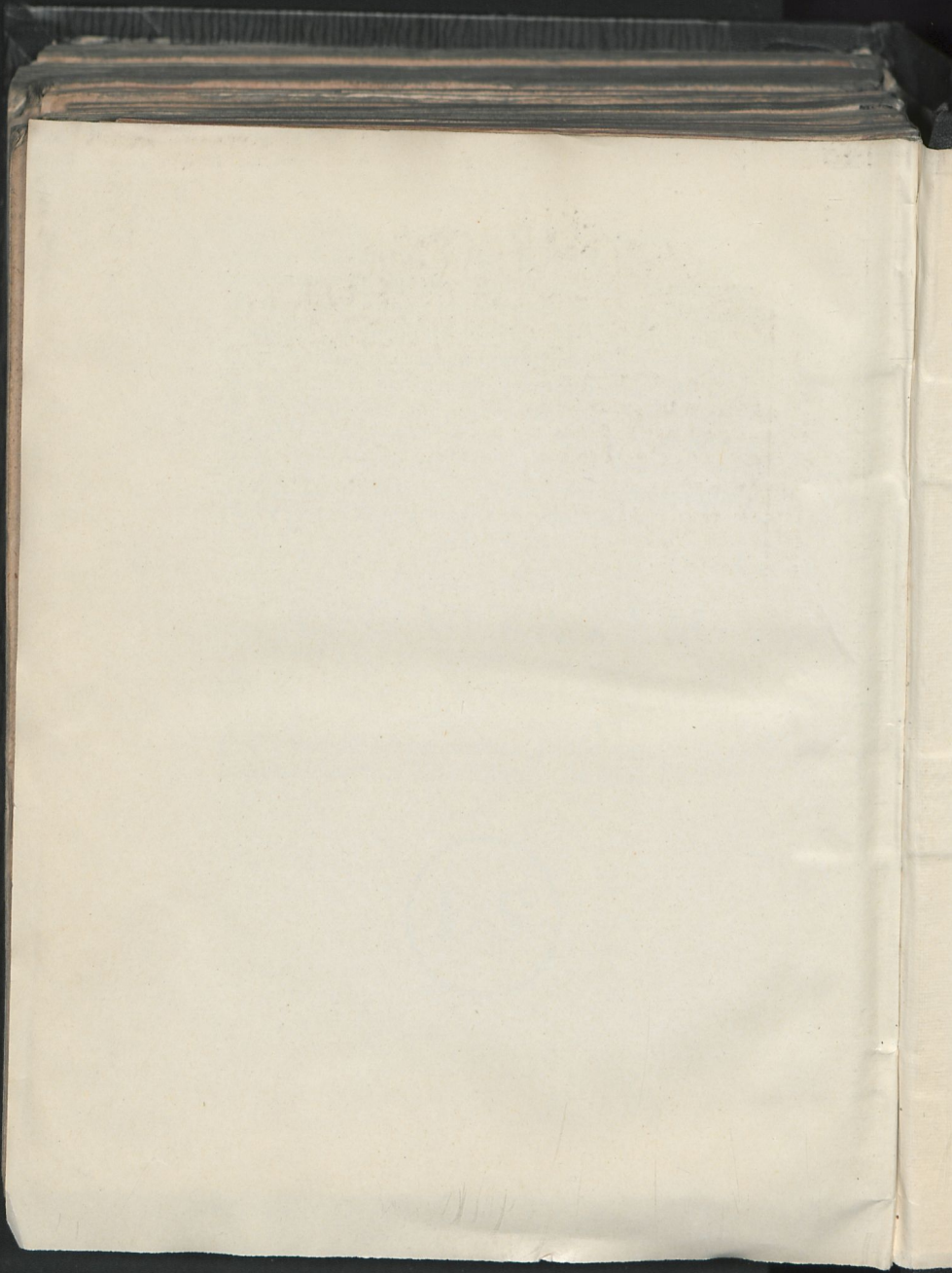
in lucem editus anno MDCC XII. patrem nactus indulgentissimum, Dn. IOANNEM CHRISTOPHORVM BERTVCHIVM, qui nunc Serenissimo Principi ac Duci Saxo-Gothano à secretioribus literis est. Matrem verò ELISABETHAM MARGARETHAM, Viri Prænob. & Experientissimi IACOBI WEITZII, Doctoris in arte salutari, nec non Serenissimi Ducis Saxo-Gothani Consiliarii, filiam natu maximam. Quorum venerandorum Parentum curâ non solum christianæ religionis, sed etiam optimarum artium scientiam cognitionemque accepit. Usus in Scholâ inferiore, tum privatâ, tum publicâ institutione virorum solidæ eruditionis laude conspicuorum VOCKERODT, STVSSI, RICHARDI, LOESCHNERI, FISCHBECKII. Laudes decentissimas decernit viro clarissimo, Doctissimoque FRIDERICO CHRISTIANO BAYMEISTERO, jam artium liberalium Magistro, & Facultatis Philosophicæ, quæ Vitenbergæ floret, Assessori, cujus informationem & curam in se erudiendo, perpetuæ commendat memoriæ. Ad studia itaque altiora præparatus, Scholas philosophicas & juridicas Jenæ frequentavit, & in juris prudentia explananda Professores habuit viros Magnificos & Consultissimos BECKIVM, BRVNDVELL, DITMARVM. Porrò Vitenbergam se contulit, ibi magnorum Jurisconsultorum LEYSERI, BA-
STI-

STINELLERI, WERNHERI doctrinas percepturus,
triennioque ibidem peracto, domum revocatus, pra-
xin theoriae conjunxit, quod ut felicius procedere pos-
sit, supremos jurium honores desiderat, ad eosque ob-
tinendos, à facultate Juridica hujate ad consuetum
Doctorandorum examen admitti decenter petiit, admis-
sus, Textus ex utroque jure transmissos exactè resolvit,
& ad quaestiones propositas tam doctè & solidè re-
spondit, ut supremis jurium honoribus, unanimi con-
sensu, dignus judicatus sit, quare cras, horis consuetis
ad dist. *L. incivilem. 2. cod. de furt.* lectionem cursoriam,
eâque finita Disputationem inauguralem

DE EO
QVOD CIRCA
AEQVITATEM
INIQVVM EST,

habebit. Ad quos actus solennes Magnificus Domini
Rector, nec non Domini Proceres & cives Acade-
mici humanissimè invitantur. Publicatum sub Sigillo
Facultatis Juridicae XXI. Februar. M DCC XXXVI.

ULB Halle
005 355 699

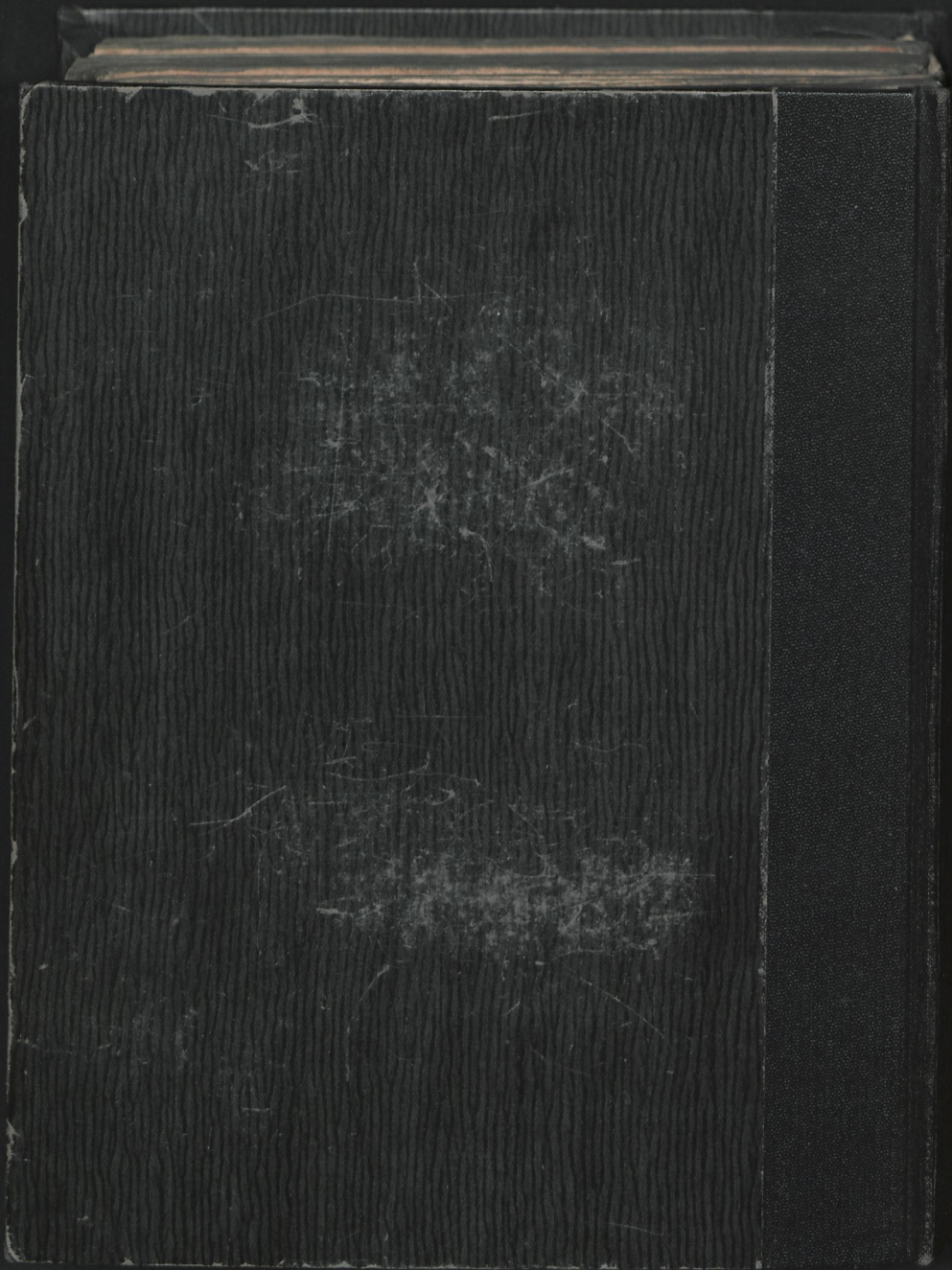

3

Sb

VD 18

1736, 18

21

FACULTATIS JURIDICÆ
DECANUS,
JO. PHILIPPUS
Streit, J.U.D.

EMINENTISSIMI AC CELSISSIMI PRINCIPIS
ELECTORIS MOGUNTINI CONSILIA-
RIUS REGIMINIS,

AD AUDIENDAM LECTIONEM CURSORIAM
ad L. in civilem. 2. Cod. de furt.

ET
DISSERTATIONEM INAUGURALEM
AD DIEM XXII. FEBRUAR. MDCCXXXVI.
LECTOREM BENEVOLUM HUMANISSIME
INVITAT.

ERFORDIÆ,
Typis JOH. CHRISTOPH. HERINGII, Acad. Typogr.